

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.II.37.633/2014/12.szám

A Kúria a dr. G Á által képviselt felperesnek a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ alperes ellen zajgátló védőövezet kijelölése tárgyú határozat felülvizsgálata iránt indított perében, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében beavatkoztak a dr. V J ügyvéd által képviselt Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség mint az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség jogutóda I.r. , a dr. F I ügyvéd által képviselt II.r. és a dr. K T ügyvéd által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatala Népegészségügyi Szakigazgatási Szerve III.r. beavatkozók, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. március 14-én kelt 14.K.28.426/2013/25. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 30. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.28.426/2013/25. számú ítéletét a III.r. alperesi beavatkozó részére megítélt perköltség vonatkozásában hatályon kívül helyezi, ezt meghaladóan hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III.r. alperesi beavatkozónak 10.000 (tízezer) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint, az I.r. alperesi beavatkozónak 70.000 (hetvenezer) forint, a III.r. alperesi beavatkozónak 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes viseli a lerótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

T az 1940-es évek elején létesített repülőtér évtizedeken keresztül bombázó-, illetve vadászgépek fogadására és állomásoztatására is alkalmas katonai repülőtérként működött. A T repülőtér 2500 méter hosszú kifutópályával rendelkezik. A T Repülőtér 2002. október 23-tól a Polgári Légiközlekedési Hatóság engedélyével „nem nyilvános fel- és leszállóhely” minősítéssel rendelkezik. A Repülőtér üzemben tartója, a II.r. beavatkozó 2010. december 23-án a nem nyilvános fel- és leszállóhely IV. osztályú polgári célú, nem nyilvános repülőtérre történő átminősítése iránt kérelmet nyújtott be. Ezt a kérelmet visszavonta, majd december 31-én ismételten előterjesztette.

A II.r. beavatkozó - mivel az az átminősítés jogszabályi feltételei között szerepel -, a repülőtér zajgátló védőövezet kijelöléséhez szükséges zajvédelmi, akusztikai számítások elkészítésével a V Kft.-t (a továbbiakban: V. Kft.) bízta meg. A T Repülőtér zajgátló védőövezetre vonatkozó számítás kiinduló adatait és a számítási eljárást a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala megfelelőnek és alkalmasnak ítélte meg és jóváhagyta a RT/372/1/2011. számú nyilatkozatában. A V. Kft. 006/2011. témaszámon elkészítette a zajvédelmi dokumentációt, az akusztikai számításokat a Repülőtér zajgátló védőövezetének kijelölése érdekében. A dokumentációban a korábban jóváhagyott forgalmi és repülési pályaadatok alapján vizsgálta a repülési műveletekből származó zajterhelést. A II.r. beavatkozó nevében ezen dokumentáció alapján 2011. január 27-én a zajgátló védőövezetek kijelölése és engedélyezése iránt kérelmet nyújtott be. A kérelemhez csatolt zajvédelmi dokumentáció szerint a repülőtérhez legközelebb eső lakóterületek: a 14-es pályaküszöbtől T kisvárosias lakóterülete 1119 méterre, H 917 méterre, a 32-es pályaküszöbtől Sz kertvárosias lakóterülete 1281 méterre, Sz kertvárosias lakóterülete 1360 méterre található. É és Sz lakott területeit a 60 dB-es isophon görbe nem érinti. A repülőterek környezetében létesítendő zajgátló védőövezetek kijelölésének, hasznosításának és megszüntetésének részletes műszaki szabályairól szóló 18/1997. (X.11.) KHVM-KTM együttes rendelet (a továbbiakban: Min.r.) 2.§ h) pontja alapján, a zajgátló védőövezetet magába foglaló, előzetes szakértői becsléssel meghatározott területen a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII.3.) KvVM-EüM együttes rendelet (a továbbiakban: Együttes rend.) 3. számú melléklet szerinti közlekedéstől származó zajterhelési határérték 65 dB. A repülőtéren 9 tonna lehet a légi járművek megengedett maximális felszálló tömege. A zajtérkép készítésénél a 2008. évi meghatározó műveletszámokat vették figyelembe. A számításoknál a mértékadó zajterhelés megállapításakor a következő 10 évre vonatkozóan, a legnagyobb zajterhelést okozó 6 hónap prognosztizált forgalmát vették figyelembe. A repülőtéren repülési művelet, felszállás, leszállás, csak a nappali megítélési időben, 06-22 óra időszakban, a légügyi

hatóság által jóváhagyott, repülőtérrendben meghatározott repülési eljárások szerint történhet. Hajtóműpróbázás a repülőtéren nem történik. A zajszámítást végző V. Kft. az engedélyezett műveletszámok és géptípusok alapján számította ki az isophon görbéket és azt állapította meg, hogy a számított isophon görbék nem fednek olyan zajtól védendő területet, amelyen a repülőtér üzemeléséből származó, számított zajterhelés meghaladná az Együttes rend. 3. mellékletében előírt zajterhelési határértéket. A mérések során regisztrálásra került az összes zajesemény, így az egyedi repülések is, amelyek biztosították, hogy a mérőpontokon kialakuló zajterhelést a repülések nélkül és a repülésekkel együtt is meg lehessen határozni. A meglevő 2500 méter hosszú futópálya mindkét végén bójázással kerül lezárásra, így a légügyi hatóság által ténylegesen engedélyezett, és használt futópálya hossza 799 méter. A számításokat végző cég a másodfokú eljárásban a III.r. beavatkozó szakhatóság felhívására kiegészítette az eredeti zajvédelmi dokumentációt, az É Megyei Jogú Város Közgyűlése 61/2009.(X.16.) számú önkormányzati rendelete 5/A.§-a által létrehozott zajvédelmi szempontból fokozottan védett területre tekintettel. A számítások alapján megállapítást nyert, hogy a fokozottan védett területekre vonatkozó 60 dB-es isophon görbe nem érinti városnál a védeni kívánt területeket.

A Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala - a szakhatóságok bevonásával lefolytatott eljárás és a T 2011. május 31-én megtartott közmeghallgatás eredményeként - a 2011. június 24-én kelt LR/RK/NS/B/311/0/2011. számú határozatával Repülőtér környezetében kiterjedés nélküli „C” jelű zajgátló védőövezetet jelölt ki, amely a repülőtér felőli és a repülőtéren kívül eső területek határa. A repülőtér használatával és üzemeltetésével kapcsolatosan korlátozásokat és feltételeket írt elő.

A határozat ellen a felperes és két, a perben nem szereplő önkormányzat nyújtott be fellebbezést. Az alperes a 2012. január 4-én meghozott EH/MD/NS/B/32/0/2012. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a T Repülőtéren „C” jelű zajgátló védőövezetet jelölt ki a repülőtér területére vonatkozóan, egyebekben az elsőfokú határozatot változatlan formában hatályban tartotta. Az eljárása során beszerezte a másodfokú szakhatóságok állásfoglalásait. Határozatában kifejtette, hogy a repülőtér polgári repülőtérre történő minősítésének jogszabályi feltétele között szerepel a zajgátló védőövezet kijelölése is. E tárgyban külön kérelem került benyújtásra, e kérelem tárgyában folytatta le az eljárást.

Az alperes határozatának felülvizsgálata iránt a felperes keresetet nyújtott be.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ítéletével elutasította.

A bíróság az alkalmazandó jogszabályok körében kifejtette, hogy az eljárás tárgya az átminősítési kérelemtől elkülönült, külön kérelemmel induló eljárás volt a zajgátló védőövezet kijelölése iránt, ezért a repülőterek környezetében létesítendő zajgátló védőövezetek kijelölésének, hasznosításának és megszüntetésének szabályairól szóló 176/1997.(X.11.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 6.§ (4) bekezdését - amely az új repülőtér létesítésével kapcsolatos szabályokra vonatkozik -, alkalmazni nem kellett. A zajgátló védőövezet kijelölése iránti kérelem az átminősítési kérelemtől elkülönülten is benyújtható volt, irreleváns volt ezért az, hogy az átminősítési kérelem benyújtására mikor került sor.

Hangsúlyozta a bíróság, hogy a zajgátló védőövezet kijelöléséhez készült zajvédelmi dokumentáció szerint a II.r. beavatkozó csak 799 méter hosszú kifutópályát kíván használni. A felperesnek az az aggálya, hogy a repülőtér ettől eltérően, engedély nélkül hosszabb kifutópályát fog használni, külön hatósági eljárásban vizsgálható. Az engedélyezésnél egy feltételezett, engedélytől eltérő üzemeltetés nem vizsgálható. Utalt a bíróság arra is, hogy a felperes nem vitatta, hogy 799 méteres kifutópályahossz esetében nem kell környezetvédelmi engedély, környezeti hatásvizsgálat. A bíróság álláspontja szerint a repülőtér területén, az erre kijelölt légtérben folytatott műrepülő tevékenység nem függ össze a II.r. beavatkozó által üzemeltetett repülőtér működésével, így az azzal kapcsolatos zajterhelés figyelembe nem vehető.

A bíróság alaptalannak ítélte a felperesnek a közigazgatási szolgáltatási díj fizetésével kapcsolatos kifogását is, mert az eljárás nem illeték- és díjmentes.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, kérve elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatásával” a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. A felülvizsgálati kérelem tartalma alapján megállapíthatóan, álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Kr. 6.§ (4) bekezdését, 21.§-át, a Ket. 50.§ (1) bekezdését, 1.§ (1) bekezdését, a 26/2007.(III.1.) GKM-HM-KvVM együttes rendelet (a továbbiakban: GKM r.) 24.§ 30. pontját, a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007.(X.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Zajr.) 2.§ j/jb) pontját, a repülőtér létesítésének, fejlesztésének és megszüntetésének, valamint a leszállóhely létesítésének és megszüntetésének szabályairól szóló 159/2010.(V.6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2.§ (1) bekezdés d) pontját, a Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006.(XII.20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 8/B.§ (5) bekezdés b) pontját, a 314/2005.(XII.25.) Korm. rendelet

közelebbről meg nem jelölt rendelkezését, továbbá a felülvizsgálati kérelem tartalma szerint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§ (1) bekezdését, 206.§ (1) bekezdését, 83.§ (1) bekezdését. Állította, hogy az átminősítési kérelemre is az új repülőtér létesítésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, a zajgátló védőövezet kijelölése iránti kérelmet legkésőbb a létesítési engedély iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg kellett volna előterjeszteni.

Vitatta ezzel összefüggésben a légi közlekedéssel kapcsolatos hatósági eljárások díjairól szóló 3/2002.(VI.20.) GKM rendelet (a továbbiakban: Díjrendelet) mellékletének 157. és 158. pontjainak összevonhatóságát a külön eljárásra tekintettel.

Állította, hogy a hatóság és a szakhatóságok a tényállást nem tisztázták, amelyet a bíróság sem orvosolt sem a közmeghallgatás kapcsán, sem a műrepüléssel kapcsolatos lakossági panaszok okán. A szakhatóságok nem foglaltak állást a környezetvédelmi terület érintettségéről, a zajmonitor rendszer létesítésének szükségességéről, ahogy a bíróság sem értékelte az ennek kapcsán előadott érveit.

Hangsúlyozta, hogy a zajgátló védőövezet kijelölésénél nem lehet figyelmen kívül hagyni a műrepülőgépek által okozott zajt, sem azt, hogy a 799 m kifutópálya hossz nem elégséges. Nem került vizsgálatra a reptérrend jóváhagyási eljárása. Állította - konkrét jogszabályi hivatkozás nélkül -, hogy a hatóságnak környezetvédelmi hatásvizsgálatot kellett volna előírnia a 2500 m kifutópálya hossz és a környezetvédelmi terület érintettsége okán. Vitatta a III.r. beavatkozó részére megállapított perköltséget is, kérte annak csökkentését.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

Az I.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében szintén a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A II. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A III.r. alperesi beavatkozó a felülvizsgálati tárgyaláson előterjesztett ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, utalt arra, hogy a részére megítélt perköltség a kifejtett munkával arányban állóan került megállapításra.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül, melynek eredményeként azt állapította meg, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme a III.r. alperesi beavatkozó perköltségét érintően alapos, ezt meghaladóan alaptalan.

A Kúria elsőként a felperes felülvizsgálati kérelmében állított eljárási jogsértéseket vizsgálta. A Ket. 50.§ (1) bekezdésének megsértésére a felperes a közmeghallgatás és a szakhatóságok eljárása kapcsán hivatkozott. A felülvizsgálati eljárásban csak olyan jogsértés jelölhető meg, amelyre a fél a peres eljárásban korábban hivatkozott és amelyre a jogerős ítélet rendelkezést tartalmaz. Nem volt az eljárás tárgya a környezetvédelmi terület érintettsége, a zajmonitor rendszer kiépítésének szükségessége, ahogy a reptérrend jóváhagyási eljárása sem, ezért az ezekkel kapcsolatos jogsértéseket a Kúria nem vizsgálta. Az I.r. és a III.r. beavatkozók, mint szakhatóságok a részükre megküldött zajvédelmi dokumentációt és egyéb iratokat vizsgálhatták meg és alakíthatták ki állásfoglalásukat a Korm.r. 8/B.§ (5) bekezdés a) és b) pontjában foglalt hatáskörükben. Alaptalan a felperesnek az a kifogása, hogy a szakhatóságoknak a közmeghallgatás időpontját megvárva, az ott elhangzottakat és a lakossági panaszokat is értékelve kellett volna szakhatósági állásfoglalást adniuk. A szakhatóságoknak a hatáskörükbe tartozó szakmai kérdések vizsgálatával a megküldött dokumentációról kellett szakhatósági álláspontjukat kifejteniük, ha azt elégtelennek tartották, kiegészítő adatokat, dokumentumokat, információkat kérhettek, amely lehetőséggel éltek is. A felperes által hivatkozott Korm.r. 8/B.§ (5) bekezdése csak azzal kapcsolatban tartalmaz előírást, hogy amennyiben a zajgátló védőövezet kijelölésével kapcsolatos eljárásban szükségessé válik a zajmonitor rendszer kiépítése, ki jár el szakhatóságként, de az nem volt a kereset tárgya, hogy szükség volt-e zajmonitor rendszer kiépítésére, ezért az ezzel kapcsolatosan a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott, új jogsértés érdemben nem vizsgálható.

A felperes az elsőfokú eljárásban a környezeti hatásvizsgálatra a műrepüléssel összefüggő zajhatás kapcsán hivatkozott, a felülvizsgálati kérelmében már - konkrét jogsértés megjelölése nélkül - ennek szükségességére hivatkozott. A 314/2005.(XII.25.) Korm. rendelet 1. melléklet 43. pontja és a 3. melléklet 104. pontja szerint környezeti hatásvizsgálat a bejelentett és engedélyezni kért kifutópálya hossza tekintetével nem volt szükséges.

A kifutópálya hosszával kapcsolatban helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság, hogy azt a tényt, hogy a repülőtér 2500 méteres kifutópályával rendelkezik, de azt bójázással lezárja és csak 799 méteres futópálya hosszt használ és erre kér engedélyt, nem lehet jogsértőnek tekinteni csak azon az alapon, hogy a felperes azt feltételezi, hogy bizonyos repülőgéptípusoknak ennél hosszabb kifutópálya szükséges a fel- és leszálláshoz. Egy repülőgéptípusnak több olyan változata is van, amelynek elegendő a 799 méteres kifutópálya hossz, ezért a különböző géptípusok léte önmagában nem

jelenti azt, hogy a II.r. beavatkozó nem az engedélyezett és előírt repülőgép típusoknak engedi meg repülőtéren a le- és felszállást. Amennyiben a II.r. beavatkozó a repülőteret az engedélytől eltérően használná, az egy külön eljárásban lenne vizsgálható, feltételezésekre alapított döntés azonban nem hozható. E körben a bíróság a bizonyítékokat helytállónan értékelte.

A Kr. 6.§ (4) bekezdése alkalmazásának kizártsága kérdésében az elsőfokú bíróság szintén helytállónan foglalt állást. Nem új repülőtér létesítéséről kellett döntenie, a T Repülőtér eddig is működött, hanem egy átminősítési kérelem benyújtását követően külön kérelemmel kért zajgátló védőövezet kijelöléséről. Mindebből következően a Kr. 6.§ (4) bekezdése nem volt alkalmazható, nem kellett a zajgátló védőövezetre vonatkozó kérelmet az átminősítési kérelemmel együtt, egy eljárásban benyújtani, az külön is benyújtható volt, ezt támasztják alá az R. 19.§ (3)-(4) bekezdésekben foglalt rendelkezések is.

A külön lefolytatható eljárásra tekintettel, mivel az nem illeték- és díjmentes, a felperest jogszerűen hívták fel a Díjrendelet 1.§ (1) bekezdése és 2.§ (1) bekezdése szerinti díj fizetésére az e rendelet mellékletének V/158. pontjában meghatározott díjtétel alapul vételével.

A műrepülések vonatkozásában a Kúria osztja az alperes, az I.r. alperesi beavatkozó és az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a műrepülő légtér fogalmát a 26/2007.(III.1.) GKM-HM-KvVM együttes rendelet 24.§ 30. pontja meghatározza, így a repülőtértől függetlenül, külön jogszabályi előírás alapján kijelölt műrepülő légtérben végrehajtott műrepülési figurák végrehajtásából eredő zaj független a repülőtértől, az ebből eredő zaj számítására vonatkozó előírást a repülőterek környezetében létesítendő zajgátló védőövezetek kijelölésének, hasznosításának és megszüntetésének részletes műszaki szabályairól szóló 18/1997.(X.11.) KHVM-KTM együttes rendelet (a továbbiakban: Min.r.) nem tartalmaz, így a zajgátló védőövezet kijelöléséhez szükséges zajszámítás elkészítése során ennek figyelembe vételét nem írja elő, csak a műveletszámok meghatározásánál. A Min.r. 3.§ (1) bekezdés f) pontja értelmében a zajgátló védőövezet kiszámításának kiinduló adatai között a repülőteret rendszeresen használó légi járművek zajkarakterisztikáit kell figyelembe venni. Az 5.§ (1) bekezdés szerint a számításokhoz szükséges mértékadó forgalmat a következő 10 év előrebecsült forgalmi adataiból kell megállapítani. A becslés során figyelembe kell venni az e) pont szerint a tervezett gyakorló-, iskola-, sport-, bemutató vagy szolgáltatás jellegű sétarepülések számát. A mértékadó forgalom tekintetében a műveletszámokat és a géptípusokat a Légügyi Hivatal engedélyezte, tehát csak azok vehetők figyelembe a zajszámítás szempontjából, továbbá a 159/2010.(V.6.) Korm. rendelet (R.) 2.§ (1) bekezdés d)

pontja meghatározza a IV. osztályú repülőtér fogalmát akként, hogy olyan polgári célú, nem nyilvános repülőtér, amelyről a légi jármű szabadidős alkalmazása és a légi járművel folytatott munkavégzés végezhető és amely motor vagy hajtómű nélküli légi járművet mozgásszám korlátozás nélkül, motoros légi járműveket a zajgátló védőövezet kijelöléséről rendelkező határozatban meghatározott maximális műveletszámig jogosult kiszolgálni. A fogalom meghatározásból adódóan a motoros légi járműveknél tekinti figyelembe vehetőnek a műveletszámokat és a zajgátló védőövezetet kijelölő határozatban történő előírásokat. Így a műrepüléssel kapcsolatos zajhatással járó egyéb tevékenységek hatásait nem a zajgátló védőövezet kijelölése tárgyában folytatott eljárásban kell vizsgálni. Erre vonatkozóan kifejezett jogszabályi előírás sincs. A II.r. beavatkozó jóváhagyott számítási módszer alapján készítette el a zajvédelmi dokumentációt és az akusztikai számításokat. Ezért alaptalanul kifogásolta a felperes, hogy a műrepülések zajhatása figyelmen kívül maradt.

Mindezekre tekintettel a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a fenti kérdésekben alaptalannak találta. Alaposnak találta azonban a felülvizsgálati kérelmet a III.r. beavatkozó részére megítélt perköltség vonatkozásában. A III.r. beavatkozó egyik tárgyaláson sem jelent meg, a per során csak egyetlen beadványt nyújtott be, ezért a részére megítélt 50.000 forint + áfa összegű elsőfokú perköltség nincs arányban a kifejtett munkával, különösen akkor nem, ha figyelembe vesszük, hogy a bíróság ugyanekkora összegű perköltséget állapított meg a másik két beavatkozónak, akik a tárgyalásokon rendszeresen megjelentek, beadványokat adtak be, munkaráfordításuk jóval meghaladta a III.r. beavatkozó által kifejtett munka mértékét. A Kúria ezért a III.r. beavatkozó részére megítélt perköltséget a Pp. 83.§ (1) bekezdésébe ütközőnek ítélte, azt leszállította a kifejtett munkával arányban álló összegre a 3/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1), (3), (6) bekezdéseire figyelemmel.

Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat - a Pp. 83.§ (1) bekezdését kivéve - nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, míg a III.r. beavatkozó perköltségére vonatkozó rendelkezést a Pp. 275.§ (4) bekezdése szerint hatályon kívül helyezte a III.r. beavatkozónak járó elsőfokú perköltség megállapítása mellett.

A túlnyomórészt pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes, az I. és a III.r. alperesi beavatkozók felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Kúria a kifejtett munkával arányban állóan állapította meg. A II.r. alperesi beavatkozónak a felülvizsgálati eljárás során felszámítható költsége nem merült

fel, ezért arról a Pp. 78.§ (2) bekezdése szerint rendelkezni nem kellett.

A felperes a tárgyi illetékeljegyzési jog ellenére a felülvizsgálati illetéket leróta, ezért azt elvesztessége folytán megfizetni nem, de viselni köteles [Pp. 78.§ (1) bekezdése].

Budapest, 2015. január 14.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke,
Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró**

Dr. Márton

A kiadmány hitelével:

tisztviselő